

برنامه است.

«فوتبال ۱۲۰» تمرکز عمیق‌تر و مشخص‌تری بر لیگ‌های معتبر اروپایی دارد. همین موضوع باعث می‌شود مجری و عوامل برنامه در یک نقطه کانونی متمرکز باشند و محتوای تخصصی‌تری ارائه کنند. بنابراین، تفاوت اصلی را باید در موضوع و رویکرد برنامه جست‌وجو کرد، نه صرفاً در شیوه اجرای من.

○ با توجه به دسترسی گسترده مردم به اینترنت و شبکه‌های اجتماعی، برنامه‌ای مثل «فوتبال ۱۲۰» چه ضرورتی دارد؟ مخاطب امروز می‌تواند گل‌ها و خلاصه مسابقات را به راحتی ببیند.

دقیقاً همین موضوع باعث می‌شود برنامه‌هایی از جنس «فوتبال ۱۲۰» اهمیت بیشتری پیدا کنند. در گذشته، برنامه‌هایی داشتیم که اتفاقات هفته گذشته را مرور می‌کردند و صحنه‌های مهم مسابقات را به نمایش می‌گذاشتند. اما امروز مخاطب برای دیدن گل‌ها، نتایج و خلاصه بازی‌ها منتظر تلویزیون نمی‌ماند. اطلاعات به‌سرعت در فضای مجازی منتشر می‌شود و تقریباً همه می‌توانند به آن دسترسی داشته باشند.

آنچه «فوتبال ۱۲۰» را از یک برنامه صرفاً خبری متمایز می‌کند، این است که علاوه بر اطلاع‌رسانی، به لایه‌های عمیق‌تر فوتبال هم می‌پردازد. این لایه‌ها گاهی جنبه آموزشی دارند، گاهی نگاه تطبیقی ایجاد می‌کنند و گاهی زوایایی را روشن می‌کنند که شاید مخاطب در جریان تماشای یک مسابقه به آن‌ها توجه نکند.

ممکن است کسی مسابقه‌ای را ببیند و از آن لذت ببرد، اما فرصت نکند درباره جزئیات فنی، سیستم‌های بازی، شرایط چمن یا اتفاقات پشت‌صحنه فوتبال تحقیق کند. ما تلاش می‌کنیم این بخش‌ها را هم برای مخاطب روایت کنیم. به هر حال، فوتبال فقط از چیزی نیست که در نود دقیقه مسابقه اتفاق می‌افتد؛ اتفاقات پیرامونی آن هم می‌تواند به همان اندازه جذاب باشد.

○ یعنی مخاطب علاوه بر تماشای فوتبال، با دنیای پشت‌صحنه آن هم آشنا می‌شود؟

بله، دقیقاً. یکی از ژانرهای جذاب برای مردم، شناخت پشت‌صحنه‌هاست. مثلاً وقتی فیلمی را می‌بینیم، ممکن است دوست داشته باشیم بدانیم آن فیلم چگونه ساخته شده، کارگردان چه تصمیم‌هایی گرفته یا چه اتفاقاتی در جریان تولید رخ داده است. محصول نهایی را دیده‌ایم و از آن لذت برده‌ایم، اما دانستن جزئیات پیرامونی می‌تواند این لذت را بیشتر کند.

در فوتبال هم همین اتفاق می‌افتد. مخاطب مسابقه را می‌بیند، اما وقتی با جزئیات بیشتری درباره یک تیم، یک مربی، یک شیوه بازی یا اتفاقات مرتبط با آن آشنا می‌شود، نگاهش عمیق‌تر خواهد شد. وظیفه برنامه‌هایی مثل «فوتبال ۱۲۰» این است که درباره پدیده‌ای که مخاطب به آن علاقه دارد، اطلاعات بیشتری ارائه کنند و تجربه تماشای آن را غنی‌تر سازند.

○ شما در آغاز شکل‌گیری «فوتبال ۱۲۰» هم مجری برنامه بودید. آن روزها چه احساسی داشتید و امروز جایگاه برنامه را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

وقتی «فوتبال ۱۲۰» شکل گرفت، در تلویزیون برنامه‌هایی درباره فوتبال وجود داشتند و برای فوتبال ایران هم برنامه‌ای مثل «نود» را داشتیم. اما به نظر می‌رسید در حوزه فوتبال اروپا خلأیی وجود دارد. جدول پخش شبکه سه هم امکان نمی‌داد برنامه‌ای گسترده و دو ساعته به‌صورت هفتگی به فوتبال اروپا اختصاص پیدا کند.

با تأسیس شبکه ورزش و شکل‌گیری یک شبکه تخصصی ورزشی، این فرصت فراهم شد که چنین برنامه‌ای تولید شود. طرح «فوتبال ۱۲۰» ارائه شد و برنامه توانست مخاطبان خودش را پیدا کند.

اگر بخواهم از نگاه یک مخاطب به آن نگاه کنم، احساس می‌کنم این برنامه همان حلقه گمشده‌ای بود که جای خالی‌اش را در میان برنامه‌های فوتبالی حس می‌کردم. نیاز به محتوایی وجود داشت که فراتر از نتایج و خلاصه مسابقات باشد و فوتبال اروپا را عمیق‌تر بررسی کند.

برای خود من هم شروع برنامه تجربه‌ای بسیار خوشایند بود. به یاد دارم در نخستین قسمت گفتیم این اولین شماره «فوتبال ۱۲۰» است و قرار است فوتبال اروپا را عمیق‌تر بررسی کنیم و به نیاز مخاطب پاسخ بدهیم. اینکه در شکل‌گیری یک برنامه تازه حضور داشته باشم و از ابتدا با مخاطب همراه شوم، برایم افتخار و خوشحالی زیادی داشت.

○ در این سال‌ها چند بار از برنامه فاصله گرفتید و دوباره به آن برگشتید. این تغییرات چگونه اتفاق افتاد؟

من در دو مقطع از برنامه فاصله گرفتم. در مقطع نخست، شرایط به شکلی بود که اجرای برنامه به محمدحسین میثاقی سپرده شد و من مدتی به‌صورت

گفت‌وگوی
روزنامه صبا
با عوامل برنامه
«فوتبال ۱۲۰»

قصه فوتبال،

فراتر از نود دقیقه

روایتی تازه برای یک نام آشنا

نیره رضایی مطلق
گفت‌وگو

«فوتبال ۱۲۰» در بیش از یک دهه فعالیت، به یکی از برنامه‌های شناخته‌شده شبکه ورزش برای علاقه‌مندان فوتبال اروپا

تبدیل شده است؛ برنامه‌ای که تلاش می‌کند فراتر از مرور نتایج و نمایش گل‌ها، به روایت اتفاقات، تحلیل رقابت‌ها و حاشیه‌های جذاب دنیای فوتبال بپردازد. در فصل جدید، بازگشت حمید محمدی به جایگاه اجرا، در کنار تلاش گروه برنامه‌ساز برای حفظ نقاط قوت و افزودن ایده‌های تازه، بار دیگر توجه مخاطبان قدیمی را به این مجله فوتبالی جلب کرده است. در گفت‌وگو با حمید محمدی، مجری برنامه، و پویا خسروی، تهیه‌کننده «فوتبال ۱۲۰»، درباره ویژگی‌های این فصل، جایگاه برنامه، تغییرات اجرا، استفاده از فناوری‌های نوین و ضرورت ارائه روایتی متفاوت از فوتبال اروپا صحبت کرده‌ایم.

حمید محمدی
مجری «فوتبال ۱۲۰»

تلویزیون هنوز در ورزش
مرجعیت دارد

حمید محمدی، مجری باسابقه تلویزیون که مخاطبان او را با صدای آرام و اجرای شمرده‌اش می‌شناسند، پس از چند فصل دوری دوباره به «فوتبال ۱۲۰» برگشته است؛ برنامه‌ای که به گفته او، فراتر از مرور نتایج مسابقات فوتبال اروپا می‌رود و تلاش می‌کند مخاطب را با پشت‌صحنه‌ها، جزئیات فنی و زوایای کمتر دیده‌شده این ورزش آشنا کند. محمدی در این گفت‌وگو صمیمانه از بازگشت به برنامه، هویت «فوتبال ۱۲۰»، ویژگی‌های اجرای ورزشی و ضرورت ورود چهره‌های تازه به تلویزیون گفته است.

○ پس از چند سال دوباره به «فوتبال ۱۲۰» برگشتید. چه شد که پیشنهاد اجرای برنامه را پذیرفتید؟

بعد از چند سال دوری، شرایط برای بازگشت فراهم شد. من از شبکه سه به شبکه ورزش منتقل شدم و بعد از این جابه‌جایی، یکی از برنامه‌هایی که به من پیشنهاد شد، «فوتبال ۱۲۰» بود. یاد در نظر گرفتن عوامل مختلف، به این نتیجه رسیدم که دوباره به این برنامه برگردم. احساس کردم شرایط برای همکاری مهیاست و این بازگشت می‌تواند اتفاق خوبی باشد.

○ اجرای «فوتبال ۱۲۰» چه تفاوتی با دیگر برنامه‌های ورزشی دارد؟

به نظر برای یک مجری ورزشی، چارچوب کلی اجرا در برنامه‌های مختلف چندان تفاوتی ندارد. برای مثال، اجرای برنامه‌ای در جام جهانی با اجرای یک برنامه ورزشی دیگر، از نظر اصول اجرا تفاوت بنیادینی ندارد. آنچه بیشتر تفاوت ایجاد می‌کند، بافت و محتوای

